

Landskap: Upptecknat av: *M. M. Persson*
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: *1907* Född år i

Visor:

- "Jungdomens blomstring --" s. 1-3.
 "Adjö farväl för sista gång --" s. 4-5.
 "Att vara kär ---" s. 6.
 Fragment. s. 7-9.
 "Jag var en ung en drägeliger mö --" s. 10-12.
 Refrainsa: "Från Inialands kust ---" s. 13-15.
 "På den ödeliga häll ---" s. 16-17.
 "Jag är född i en bydda --" s. 18-19.
 "God dag min hjärtans flicka ---" s. 20-22.
 Refrainsa: "Om du har en liten flicka --" s. 23-24.
 "Farväl du sköna flicka ---" s. 25-26.
 "Uti ett uselt väste uti staden ---" s. 27-28.
 "Du har diamanter o. pärlor ---" s. 29-30.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Upptecknat av: N. M. Persson

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: 1907. Född år i

Husvisa: En visa mig lyster att sjunga: "

Register

s. 31-34

Värnamo-visa: "Jag vill sjunga - - -" s. 35-38.

"Brimmande för flickans fot jag föll - - -" s. 39

"På hafvet af den lugna stranden - - -" s. 40-42.

"Det väkte upp i dalens famn - - -" s. 43-44.

"Jag minns den dag - - -" s. 45-47.

ACC. NR.

M 7042

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Karlekens fantasi.

I ungdomens blomstring jag satte så huld
Min tro till en yngling så skön
Men hans unga hjarta af falskhet var fullt
Af Gud han en gång får sin lön.

Vid tjugo års ålder förskjuten jag blef
Af vannen jag älskat så ömt
Jag tänkte då genast att skriva ett bref.
Men tårarna hindra mig jämt.

En brinnande kärlek det tändes hos mig
Som ännu i hjärtat finns kvar
Men fast jag är öfvergifven af dig
En vän uti himlen jag har.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042 : 2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag längtar till honom o måtte han snart
Mig hämta från jordenas grus
Den glädje jag har uti världen har haft
Är släckt likt ett brinnande ljus.

Nu finnes ej mera på jorden för mig
En vän, som kan skänka mig tröst
När som du haft hjärta att glömma mig bort
Då brast utaf ängest mitt bröst.

Jag vet du har pengar och silfver och guld
Och därför så sviker du mig
Men dock jag besinnar att det var min skuld
Ty jag satte trohet till dig.

Du aldrig mig älskat fast du så har sagt
Du blott talat falskhet till mig
En börda så tung på mitt hjärta du lagt
Men gärna jag bär den för dig.

Nu slutar jag skriva jag vill icke mer
Ty kanske jag gör dig besvär

Ms. A. 7042:3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På resa du möjligen stadder nu är
Till vännen du håller så kär.

Jag själf utaf hjärtat har sagt dessa ord
Som här uppå papperet står
Och om vi ej träffas mer häruppå jord
I himlen vi mötas väl får.

Och nu jag dig bjuder ett hjärtligt farväl
Och tecknar med darrande hand
Att du var mitt hjärta du var all min själ
Jag aldrig dig bortglömma kan.

ACC. NR.

M. 7042 : 4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:
.....

Socken: Berättat av
.....

Uppteckningsår: 1907. Född år i
.....

Uppteckningen rör Sjömanssång.

Adjö farväl för sista gång
Jag afsked med dig tar
Jag måste resa härifrån
Men du får stanna kvar.

Se skeppet det går iifrån land
Med last det går ästad
Vid rodret timmermannen står
Farväl för sista gång.

Din kärlek liknar jag vid snö
Som faller i april
Då den går bort då vill jag dö
Ej mera vara till.

Skriv endast på denna sida!

N. 7042:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kom flicka följ mig ned till strand
Der skall du skåda få
Där räcker jag dig min högra hand
Och sen så skiljs vi åt.

Kom flicka följ mig ner till strand
Där skall du skåda få
Likkistan min skall du få se
Med flagg och vimpel på.

ACC. NR.

No 7042:6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Nickolina.

Att vara kär det är en gräslig pina
Den som försökt det säger inte nej
Jag var så rysligt kär i Nickolina
Och Nickolina var lika kär i mig.

Om hennes hand jag bad hos hennes pappa
Men jag fick svar som jag ej väntat på
Jag aldrig kommit ut för någon trappa
Så rysligt hiskligt hastigt fort som då.

Jag gick då hem och satte mig att skriva

(forts.saknas)

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

7042:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör

.....

När han kom på gården det kan ni förstå
Så blef det på gården ett fasligt rumel
Vakten skrek aj, och man gjorde honnör
Te eviga lyckan så gaf de ej fyr.

Sen fick(?) han genom salongerna tolf
Där silfver var väggar å guld var golf
På trona satt kungen å sprätta å skref
Så svetten han å traktera å bref.(?)

Å kungen han skref så annu det hven
Å krona på hufvud hon blankte å sken
Goddag på dej Liss, ja har brätt som du ser

Skriv endast på denna sida!

- 7042:8

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag tänkte just bygga en järnväg åt er.

Jag kom just hit för att fråga om hä
Får vi ej af järn så får vi väl af trä
Å så vill ja nämna att jag blifvit ständ
Af självaste Eurraj som blott vill ha hämnd.

För att e glosa ja tro pröfningar gett
Å nu vill jag fråga ska Eurry(?) ha rätt
Var lugn kära Liss ingen fara för dig
Blott tig om teatra och lita på mig.

Å kungen han frågte hur Lisa ho mär
Jo tackar som frågar, fick pojken i går
Å krönprinsparet i rummet nu steg
Prinsessa hon stanta vid dörren å neg.

Hör på broder Liss sa kungen te mej
Lät pojken min här säga farbror åt dej
Ja, sa Liss, han får välla hä
Å hustru hans också kan få vara mä.

Å kungen han blef så skrefnaste gla
Han vinka åt son sin som skente åsta
Till Stenhammar efter lå bränvin å ol
Å brorskåla drack så jag nastan blef knöl.

Prinsessa mig kysste på panna å mun
För att jag had läppsnus jag skändes som hund.
Å kronprinsen sad stor tack farbror Liss
Att äran blef min det kan farbror vara viss.

Och när som jag skulle te o gå
Bjöd majestätet på långsupen två
Å när jag sist hem te Dalarna för
Så skrek majestätet hälsa hem till mor.

ACC. NR.

M. 7042 : 10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Kärleksvisa.

Jag var en ung en drägeliger mö
Ej min like i hela bygden fanns
Alla ungdomens vänner ville leiva ville dö
För att föra mig i dans.

I brudstol alla ville föra mej
Visserligen jag lofte mången gång
Men när det kom på kritan se då svarade jag nej
Fick de gå med näsan lång.

Min förste friare var en kunglig lakej
Han suckade han grät och han bad
Men jag svarade endast nej, nej, nej
Jag vill dig alls inte ha.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042 :11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sitt bröllop han firade sommaren därpå
Med en änka han sedan gifte sej
Å nu sitter han o rogar sig med fyra små
Gud ske lof att jag sa nej.

Min andre friare var en skomakaregesäll
Vid lästen han satt hela dan.
Han var munter och glad han var snäll
Emot mig, han blef mästare i stan.

Men jag svarade nej, i var orsak det var
Det svarar jag visst icke på
Men Gud bevara att jag fick ogifter gå
Gud ske lof att jag sa nej.

Sen ändå till sist en friare jag fick
Kan I tänka då svarade jag ja
Och sommaren därpå till prästen vi gick
Tog ut lysning och allt gick bra.

M. 7042 : 12

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Visst söp han en smula, det undrar jag ej på
Ty det hörde jag hviskades i stan
Men så söp han ihjäl sig, jag kan det ej förstå
Uppå själftva bröllopsdan.

Men nu råder jag er alla flickor små
Att viljen I sätta tro till mej
Så möter Ni en gosse som i giftastankar gå
Så svara endast nej.

Ty då slipper ni på mångahanda vis
Ifrån barnskrik och lummeli å lej
Ifrån inköp af grytor och pannor och spis
För så har det gått för mej.

ACC. NR.

N. 7042 : 13

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Rallarvisa.

Från Smälands kust vi reste det var den första maj
Det bar till norra polen med dans, musik och svaj
I Stockholm finnes flickor, som rosenkinder bär
De sinsemellan hviska, se rallaren är här.

Flickorna i Stockholm de kärleksfulla är
Så längeman har pengar, så får man stanna där
Men när som de är gängna, så får man ta en tur
Långt upp till Jämtlands skogar bland lappar och bland djur.

Mot norr vi långsamt täga igenom frusen jord
Förfärad lappen frågar, hvad vill ni här i Nord
Han häpen står och undrar, när som maskinen går
Han frustar o. han dundrar, när som han farten får.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042 :14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En by vi fick i sikte, Wirander hette den
Och dit vi kosan styrde vi stolte järnvägsmän
Det första som vi gjorde, vi bad om nattlogi
Hallå, en bonde sade, så badden eder ner.

Vi gingo till baracken, vari vi skulle bo
Vi lossa våra bördor och slogo oss i ro.
Två dagars rast vi fingo men sedan löjtnanten kom
Antagne blef vi alla, betyger bad han om.

Ja nu vill ni väl veta vårt arbete i Nord
Vi spränga genom bergen o. äfven rallar jord
Men icke några bönder med oss vi vilja ha
För de få stanna hemma och köra oxarna.

I Gelivara trakter jag knogat många gång
Och i dess berg och schakter jag borrat dagen läng
Fast vintern många gånger var 40 grader kall
Och vindens hemska toner kring fönsterrutan klang.

Jag minns så väl den gången jag sist i staden var
Jag fria till mamsellen tills jag fick stanna kvar
Nu friar jag ej mera nu fria hon till mej
Men det finns flickor flera kan jag försäkra dej.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042 : 15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Att fria till en flicka som står uppå en krog
Det kännes på vår ficka, ja detta vet ni nog
Kan detta vara treffligt bland flickor, vin och glas
Att spela så förtroligt tills världen går i kras..

Men Nordens möar alla tycker bäst om rallaren
Han trycker så förtroligt sin mö i kära den
Men rallaren är glader, han sorgen slår ihjäl
Han drillar sina späder, han är en lifvad själ.

Och hör ni möar skygga, som bo där upp i Nord
Låt oss en bana bygga allt intill Luleå
På banans öfre ände är staden Torneå
Där skall vårt arbete vända när Finlands gräns vi nå.

Ja nu är banan färdig och rallarn reser hem
Men flickan står på stranden och gräter efter den
Men rallaren gräter aldrig, han får sig snart en vän
För innan några dagar så har han två igen.

Jag tänker nu på sördern och uppå älskad mö
På systrar och på bröder, skall jag här uppe dö
Nej tack i södern jag skåda skall en gång
Där skall vårt bröllop stånda med dans, musik och sång.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

7042:16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907. Född år i

Uppteckningen rör Den gamle lothsson.

På den ödsliga häll satte ödet mitt tjäll
Mellan böljors och bränningars svall
Nakna klipporna stå och där gror knappt ett strå
Och med nöd står den tvinnande tall.

Här jag föddes och har mellan kobbar och skär
Redan manande vindarnes rop
Och den brusande våg var det första jag såg
Och dess svall har bevittnat mitt dop.

Uti faror och nöd ofta nära min död
Var jag mången gång illa till mods
Men min ande har bedt och jag trodt att jag sett
Att det ges ock en Gud för en lots.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042:17

När det gapande haf öppnar graf efter graf
Skall han ut om ock döden han ser
Och med blicken hemåt, när han lossar sin båt
Vet han ej om han fäster den mer.

Medan blodet är ungt, känns ej yrket så tungt
Men det nalkas en dag fastän gömd
Och då brytes hans röst och då kommer hans höst
Då är lotsen försliten och glömd.

Själff jag känner och ser, hur mitt lif mer och mer
Nojnat ur som det stillande haf
Ingen känner sin död, böljan gaf mig mitt bröd
Kanske ger hon mig också en graf.

ACC. NR.

N. 7042:18

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907. Född år i

Uppteckningen rör Kubikenborg.

Jag är född i en hydda på Kubikenborg
Uti Svartvik där har jag mitt hem
Där lefver jag glader och utan all sorg
Ty jag älskar och tillber en vän,

Karolina så heter min bläögda mö
Hon är vacker som sommarens ros
För henne vill jag lefva, för henne vill jag dö
Tills dess lifvet har flyttat sin kos.

Karolina hon rodnar, när en kyss jag begär
Sin fästman hon nekar visst ej
Vi hålla hvarandra så hjärtligen kär
Kan kärleken vackla, o nej.

Skriv endast på denna sida!

7042 :19

Får jag sträffa till hösten så gifter jag mig
Karolina hon rodnar och ler
Hur ljuft att arbeta när tanken på dig
Gör att bilden den ändtligt jag ser.

Till Sundsvall vi fara ibland många gang
Och till Operan och tivoli vi gå
Då kan ni tänka ej tiden blir lång
När vi vandra förtjusta vi två.

Den härliga solen har mistat sin glans
Månen skiner ej mer på vår stig.
De väldiga älfvorna börja sin dans
Se hur Amor dig smyger på.

På sägen jag arbetar från morgon till kväll
Min lön den är ringa ändå
Ändå är jag nöjder o glader o säll
Må ej lotten mig afundas då.

ACC. NR.

M. 7042: 20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Kärleksvisa.

Goddag min hjärtans flicka, hvad har du i ditt sinn
Hvarför är du bedröfvad, har du mist vännen din
Lägg bort de sorgsna tankar, jag vill trolofva dig
Och du skall bli min lilla vän, om du vill lyda mig.

Nej tack, min hjärtans herre, jag är af ringa stånd
Jag är en fattig flicka, det säger jag förvisst
Att blifva få er maka det passar inte mig
Men blifva få er piga det vill jag visserlig.

Nej tack, min hjärtans flicka, ej piga du skall bli
Ty nog skall du få tjänare, som skall uppassa dig.
För du skall bli min maka och så min lilla vän
Och oss skall ingen skilja från Gud i himmelen.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042: 21

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nej tack, min hjärtans herre, jag har en vän så blid
Han är på sjön utfaren långt borta ifrån mig
På honom vill jag vänta i än sju år till
Tills jag får spörja vidare, om han vill bli min vän.

Att vänta på den vännen det lönar inte sig
Ty han är redan döder, det försäkrar ja dig.
Han drunknade på hafvet allt i de böljor blå
Men nu är han upptagen och lagder uppå bår.

Ja, är han redan döder, som du försäkrar mig
Då törs jag heligt svärja på jag aldrig gifter mig
För om han skulle komma ifrån sin resa lång
Då vore jag en bedragare för honom mången gång.

Haf tack min hjärtans flicka för hvad trohet du mig bär
Jag hafver nu bepröfvat att du håller mig kär.
Jag hafver nu hemkommit ifrån min resa lång
Vårt bröllop det skall firas med harpor, spel och sång.

Ja är väl den sjöman som jag har hållit så kär
Så vis mig den ringen som det till vittne bär
Sjömannen drar af sig hansken utaf en hand så hvit

Skriv endast på denna sida!

M. 7042 : 22

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Se här är den guldringen den som jag fått af dig.

Men när hon den fick skåda, hon blef så hjärtligt glad
Den lilla täcka flickan föll ned och svimma af
Han tager henne varligt i famnen upp till sig.

Och hör ni flickor alla, så skall ni ställa er
Emot en trogen sjöman som vill trolofva er
För när han igen kommer ifrån en resa lång
Då skall ett bröllop firas med dans, musik och säng.

ACC. NR.

M 7042:23

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Luffarevisa.

Om du har en liten flicka kär
Så skall du inte lämna henne här.
Nej, hon skall då dig följa öfver hafvets bölja
Dela alla sorger och besvär.

Kors för tusan hvad man slita får
För hvarenda dag som går.
Genom svett och möda får man dålig föda
Knappast koivan till en enda tår.

Här i Sverige kunde man ha bra
Folket kunde nog sin bärning ha
Om det inte vore de förnåme store
Som till allting hafva nycklarna.

Skriv endast på denna sida!

N 7042:24

Ja, det behöfva vi ej sörja för
Blott man har ett gladt humör
Och en stadig vilja att från Sverige skilja
Som så många nu för tiden gör.

ACC. NR.

A. 7042 : 25

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Den förskutna.

Farväl du sköna flicka jag träffar dig ej mer
Därför en änkel visa jag dig nu tänker ge
Jag högst dig hafver älskat af allt på denna jord
Du kanske icke tror mig, men det är säkra ord.

Må lyckan dig förfölja på all din lefnads stig
Och icke några sorger förmå gå fram till dig.
Må goda väsen göra din lefnadsbana blid
Det är min högsta önskan i all min lefnads stig (tid?).

Jag ingen annan älskat på denna jord
Och du den bästa flickan som finns i grönan nord
Mitt hjärta gifver ej ditt nu därför i jag (?)
I hela vida världen en annan flicka tar.

Skriv endast på denna sida!

N. 7042: 26

Mitt lif jag ensam vandrar intill mitt lefnads slut
Och tänker många gånger förran jag andas ut
Min sista suck på jorden för dig min lilla vän
Och må en gång mötas och träffas få igen.

ACC. NR. *M* 7042:27

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör En sorgesång.

Uti ett uselt näste uti staden
Satt en gång en ung och ljus blondin
Hennes kinder voro såsom rosen
Hennes ögon voro himmelsk blå.

Vacker var hon skapad just för dagen
Och plats hon fick uppå ett sväjseri
Mangen blef i flickan djupt betagen
Hon lät sig kyssas men gick ändå fri.

Men så kom där en ibland de många
En som rövvar flickans heder bort
Visst med guld och sen med fagra löften
Tog han flickans heder inom kort.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042:28

Hennes fader har för länge sedan
Seglat uppå böljorna de blå
Hennes moder var en fallen kvinna
Som gick på gatan för att samla bröd.

Ofta säg man henne sent om kvällen
Skymta fram vid lyktans dunkla sken
För att af de djuriska begären
Skaffa sig en måltid och ett rus.

Hennes framtid stätt sen inom murar
Hennes lif blef en för tidig graf
O ve, o ve den henne hafver narrat
O ve, o ve den hennes heder stal.

ACC. NR.

7042:29

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Du har diamanter och pärlor.

Du har diamanter och pärlor
Du har allt hvad en yngling begär
Du har också de vackraste ögon
Säg flicka, hvad önskar du mer.

Jag var en uppriktiger flicka
Då jag var i mitt adertonde år
Då blef jag af en yngling bedragen
Sedan honom mitt hjärta jag gett.

De gossarna alla jag liknar
Vid djur uti villande skog
Ty de ilar kring berg och kring dalar
För att söka sitt skydd och sitt bo.

Skriv endast på denna sida!

M 7042:30

Jag har hvarken fader eller moder
Jag är ensam på den ensliga stig
Därför min gosse jag beder
Att du aldrig skall bortglömma mig.

Nu får jag väl sluta mina visa
Ty jag orkar ej sjunga den mer
Ty ditt hjärta är hårdt som de stenar
Som ligga kring Sinai berg.

ACC. NR. 7042:31

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Husarvisa.

En visa mig lyster att sjungs
Som mången till hjärtat skall gå
Den handlar om mordet som hände
Vid stugan strax utanför stan.

Sex ynglingar kommo från krogen
De skulle begifva sig hem
Den ene utropade bröder
Kom låten oss slåss med en vän.

Med husarer så ropade alla
Kom gossar och låtom oss gå
Tag käpparne med om vi falla
Vi reser oss åter ändå.

Skriv endast på denna sida!

N. 7042:32

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men Lans han mötte på vägen
De gossar som husarer skulle slå
God afton de sade till honom
Min gosse säg hvart skall du gå.

Till slottet så vänligt han svarar
Jag vakten skall hafva i natt
Ja, det kunde nog vara fallet
Men först skall vi ha lite glädt.

Och innan han svek kunde ana
Ett käppslag för pannan han får
Så att han till marken nedstörtar
Men åter helt upprätt han står.

Han söker sig manligen värja
Han kämpar med besinning och mod
Men han var ju ensam mot alla
Och heden den färgas af blod.

Och käpprappen hagla kring pannan
Tills han störtar vanmäktig ner
Så djuriskt de honom behandla

Skriv endast på denna sida!

Sk. 7042 : 33

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men glad emot döden han går.

Från stallet nu skyndade vakten
Till platsen där blodsdådet stått
Men mördarne nu tog till flykten
Och Lans låg där ensam i blod.

På sina armar de togo den fallne
Men af blodet de färgades röd
Och innan han kom till kasärnen
Var Lans redan kallnad och död.

Och löjtnantens röst hördes ljuda
Till polisen att lämna rapport
Då redan polis och husarer
På jakt efter mördaren gatt.

Till mördarens hem snart de kommo
Det var ju en ganska stor hop
I lagens namn skall här öppnas
Så hördes i natten ett rop.

M 7042 :34

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

O suckande gråtande moder
Din son nu snart bojorna bär
Du lidande nygifta kvinna
Din make en mördare är.

Och barnet i vaggan det sträckte
Mot fadern de armarna små
O, Gud, så af ångest han ropar
Kan jag ej förlåtelse få.

Likt af glödande järn han nu såras
Af ångerns förfärliga kval
I böner den arma försvarar
Sitt grymma och blodiga dåd.

Men Lans han nu hvilar i grafven
Hans minne det lefver än kvar.
Hans fästmö hon sist honom glömmar
Men aldrig hans aldridge far.

ACC. NR.

M. 7042:35

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:
.....

Socken: Berättat av
.....

Uppteckningsår: 1907 Född år i
.....

Uppteckningen rör Wärnamovisa.

Jag vill sjunga vid positivets toner
En sång om kärlekens ljuva soner
En sång om kärlek och hopp och tro
I Appladalen i Värnamo.

Det var en yngling som hette Petter
Från Västbo härad den gården hette
Han svarfvar pinnar det må ni tro
På stolfabriken i Värnamo.

En lördag gick han i artonstunden
Att promenera i gröna lunden
Han gick sen solen sig lagt i ro
I Appladalen i Värnamo.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042 :36

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då mötte honom en wacker flicka
Som kärleksfullt uppå honom blicka
Han lyft på hatten och sa män tro
Är fröken hemma i Värnamo.

Ack nej, i Västbo där är jag hemma
Min far är bonde, mitt namn är Emma
Blott en liten tid jag här skall bo
Att lära sy uti Värnamo.

Sen sade Petter alltnog min sköna
Skall vi spåtsera uti det gröna
Då neg hon vackert och sade jo
I Appladalen i Värnamo.

Då bjöd han henne helt vänligt armen
Från deras hjärtan i ungdomsbarmen
Då byggde Amor snart här sitt bo
I Appladalen i Värnamo.

Sen sade han uti kvällen klara
Säg vill du på min fråga svara
Till hösten skola vi sätta bo
Och hyra rum uti Värnamo.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042:37

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De sutto ännu i några timmar
På kärlekskvalen om Petter svingar
Han var så glad så han ropte tjo
I Appladalen i Värnamo.

Men kort därefter det Petter hände
Att kärlekskvalen i hjärtat brände
Han sad, att falskhet kan äfven bo
I Appladalen i Värnamo.

Till Västbo Emma snart styrde färden
Och glömde bort att det fanns i världen

En vän hon svurit för evigt tro
I Appladalen i Värnamo.

Med sorg i hjärtat och dystra tankar
Då till Amerika Petter vankar
Han suckar ofta hå hå ja ja
Du falska flicka i Värnamo.

Ack hör I gossar här ner i salen
Tag er till vara för Appladalen

N. 7042:38

Ty vet att falskhet kan äfven bo
I Appladalen i Värnamo.

ACC. NR. 7042:39

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Hvad befalls.

Brinnande för flickans fot jag föll
Hennes runda arm mig uppehöll
Och förskräckt hon ropte hvad befalls
Stammande jag sade inte alls.

O, stig upp! För himlens skull hon bad
Tänk om mamma kom, jag reste glad
Och jag slog min arm om flickans hals
Åter ropte flickan hvad befalls.

Inte alls jag svarte liksom nyss
Sväfvande därunder kyss på kyss
När så jag låg vid flickans hals
Hörde jag ej mera hvad befalls.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

7042:40

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Sjömansvisa.

På hafvet af den lugna stranden
Jag väntar dig med längtan än
Jag vill bort till de fjärran landen
Jag blef förhyrd af en kapten.

Med längtande och med fredligt hjärta
Med en kamrat och med en vän
Jag delar gärna båd sorg och smärta
Ty det gör hvarje sjöman än.

O, du landtman som hemma vandrar
Och jämt naturen skåda får
Du likväl ständigt en sjöman klandrar
Och bär till honom samma hat.

Skriv endast på denna sida!

M. 7042:41

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Du skulle se hur vågen svallar
Och hafvets vågor i fragg och skum
Och sjömans röst till räddning skallar
Af skräck och fara du då blir stum.

Än bär det upp mot svarta skyar
Än sänks det ned mot hafvets djup
En bön till Gud en sjöman sänder
Sen gånger vi på necken ut.

Sen styr vi kurs mot kalla norden
Och hemåt seglar vi så snällt
Ty kärast är den svenska jorden
Där våra flickor lefva sällt.

Sen under vintern hemma dröja
Med skeppet i en säker hamn
Där vill jag mig så gladt förnöja
Uti en älskad flickas famn.

Men när solen åter tindrar
På snö och isbelagda fjäll

M. 7042 : 42

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Och hornen fälls af lappens renar
Då lämnar vi snart våra tjäll.

På stranden står de gamle fäder
Och mången mö med tårad kind
Men deras tårar borttorkar vinden
De synas ej mera för farlig (?) vind.

ACC. NR.

7042 43

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Blomman.

Det växte upp i dalens famn
En liten blomma utan namn
Men ibland dalens blommor små
Hon vackrast var ändå.

Där flög en fjäril fri och glad
Att kyssa blomman så han bad
Och blomman upp sitt öga slog
Hon nickade och log.

O, kära fjäril blif hos mig
Så vill jag hafva lif för dig
Men flyr du bort skall blomman dö
Bli kall som vinterns snö.

Skriv endast på denna sida!

No. 7042:44

Men fjärlilns kärlek är så kort
Till andra blommor flög han bort
Och blomman ner sitt öga slog
Hvissnade och dog.

ACC. NR *M. 7042:45*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av: Persson, N.M.

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: 1907 Född år i

Uppteckningen rör Kärleksvisa.

Jag minns den dag då jag förlofvad blef
Det var en arton invid juletid
Jag aldrig haft så roligt någon gång
Vi dansa, spela hela natten lång.

Min flicka var den vackraste i byn
Och hennes hy den var så hvit som snön
En liten ros hon bar på kinden sin
Den var så röd, så röd som georgin.

Min flicka var knappt fyllda sjutton år
Hon stod ännu uti sin blomstrings vår
Jag var ju icke mycket äldre jag
Min kärlek växte likväl dag för dag.

Skriv endast på denna sida!

No. 7042:46

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var den första januaridag
Och solen sken på himmelen så klar
Jag klädde mig och gick till flickans hem
Att taga afsked av min lilla vän.

Min flicka grät så svårt den hela dag
Att trösta henne var jag allt för svag
Den andra dag hon följde mig till stan
Jag skulle ge mig ut på Ocean.

I tvenne år jag ständigt borta blef
Och bref till henne jag uppriktigt skref
Från henne fick jag bref i hvarje hamn
Hon skref kom hem, kom hvila i min famn.

Så kom den dag jag skulle resa hem
Och gifta mig allt med min lilla vän
Men det blef ~~andrig~~^{ingen} ifrån denna gång
Jag fick ett bref med svart försegling lång.

En kan väl tänka hurudan jag blef
När som jag genomläste detta bref
Ty det bref så tydligt innebar

Skriv endast på denna sida!

M 7042:47

att lilla vännen hvila i sin graf.

Jag älskar aldrig någon flicka mer
Ty det finns ingen som mig håller kär
Som denna flicka gjordt i tvenne år
Intill den dag då hon blef lagd på bår.

Med kif och strid jag lämnar världen all
Och reser långt, långt bort till fjärran land
För att få drömma om min lilla vän
Som hvilar ljuft hos Gud i himmelen.